

РЕСУРСНО-ОРІЄНТОВАНЕ НАВЧАННЯ В «3D»: ДОСТУПНІСТЬ, ДІАЛОГ, ДИНАМІКА

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

I Міжнародної науково-практичної
інтернет-конференції

(22-23 лютого 2021 року, м. Полтава)

Вищий навчальний заклад Укоопспілки
«ПОЛТАВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ І ТОРГІВЛІ» (ПУЕТ)

**РЕСУРСНО-ОРІЄНТОВАНЕ
НАВЧАННЯ В «ЗД»: ДОСТУПНІСТЬ,
ДІАЛОГ, ДИНАМІКА**

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
I Міжнародної науково-практичної
інтернет-конференції

(22–23 лютого 2021 року, м. Полтава)

**Полтава
ПУЕТ
2021**

Вища освіта сьогодні – це система багаторівнева, що включає безупинну підготовку бакалаврів, фахівців і магістрів.

Вища освіта є системою, яка, з одного боку, відповідає на споживи і запити студентів у їх особистісному і професійному становленні, з іншого боку – задовольняє соціальне замовлення в підготовці фахівців для різних схем виробничого, соціального і культурного життя сучасного суспільства. У цьому зв'язку основні цілі вищого професійної освіти отримують подвійну орієнтацію:

Метою студентів є пізнавальна діяльність, інтелектуальний й емоційний розвиток, що сприяє формуванню особистісно-спрямованих і індивідуальних якостей, що відповідають їх здібностям, інтересам, потребам у рівні освіти.

Метою сучасного вузу є забезпечення високого рівня загальнонаукового, спеціального і професійного індивідуально-творчого розвитку студента, що опановує основами професії, загальної культури, що дозволяють виявити їх у конкретній діяльності і процесі безупинної самоосвіти.

Інтегративним результатом вищої освіти є вільна, соціально активна, творча і духовна особистість компетентного фахівця з вираженою професійною і науково-дослідною спрямованістю, здатна адаптуватися до різноманітних видів діяльності в мінливих соціально-економічних умовах.

Лише об'єднавши зусилля освітніх закладів, галузевих підприємств та, інших зацікавлених у виробництві, переробці безпечної та якісної органічної продукції, ми можемо досягти поставлених цілей а саме ефективному розвитку органічного руху в Україні.

Список використаних джерел

1. Алексюк А. М. Педагогіка вищої освіти України. Київ : Либідь, 1998. С. 436.
2. Гончаренко С. У. Методика як наука. *Неперервна професійна освіта: теорія і практика*. 2001. Вип. 1. С. 86–95.
3. Давидов В. В. Теорія розвиваючої освіти. Москва : Вища школа, 1996. С. 376.
4. Калініченко Н. П. Антологія педагогічної думки. Москва : Педагогіка, 1988. С. 640.
5. Лузан П. Г. Особливості активізації навчання студентів-аграрників. *Науковий вісник Національного аграрного університету*. 2003. Вип. 64. С. 288–295.
6. Рябець В. І. Педагогічні умови удосконалення практичної підготовки молодших спеціалістів сільськогосподарського виробництва в агротехнічному коледжі. Київ, 1998. 181 с.

Шарлай Наталія Миколаївна

викладач кафедри фізіології, Українська медична
стоматологічна академія, natasharlay38@gmail.com

Жукова Марина Юріївна

к. б. н., доцент, Українська медична
стоматологічна академія, zhukova2016@ukr.net

СУЧАСНА ВИЩА МЕДИЧНА ОСВІТА ЯК СКЛАДОВА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТЬОГО ЛІКАРЯ

Розвиток, добробут та місце кожної країни в міжнародному співтоваристві в основному визначають три складові: рівень економіки, стан розвитку

інституту політики та стан освіти і науки в державі. Ці складові взаємопов'язані та взаємозалежні. З перспективою на майбутнє кожна нація, щоб не випасти зі світового еволюційного процесу, зобов'язана турбуватись про виховання творчої еліти.

Сучасний стан розвитку вищої медичної освіти України висуває підвищені вимоги до професійної компетенції фахівців у галузі охорони здоров'я, що визначається як найважливіший чинник реформування системи охорони здоров'я. Поряд із загальними вимогами до лікаря, який би міг задовольнити потреби як індивідуума, так і спільноти в цілому, зростають вимоги до навчальних медичних закладів щодо постійного вдосконалення професійної освіти. Наголошується, що рівень державної підтримки цих інституцій повинен на прямому пов'язуватися з якістю підготовки спеціалістів, їхньою соціальною значимістю [1].

Нинішній стан розвитку вищої медичної освіти характеризується системними змінами, що зумовлені: динамічними змінами у вітчизняній охороні здоров'я та соціальними, економічними, етичними, правовими особливостями діяльності суб'єктів системи охорони здоров'я в Україні; сучасними вимогами до рівня якості у галузі освіти; масштабністю й темпами перетворення у світі у сфері накопичення, передачі, використання інформації з питань медичної науки і практики; інтенсифікацією міжнародного співробітництва у сфері медичної освіти: єдині системи оцінювання, обмін знаннями, створення інтерактивних мереж, мобільність студентів, викладачів і фахівців охорони здоров'я; створенням нових форм навчального середовища, безперервного професійного розвитку лікарів, починаючи від засобів дистанційної освіти і закінчуючи повноцінними «віртуальними» освітніми комплексами. Початок ХХІ століття пріоритетними для медичного працівника визначає такі показники як: активність і компетентність; уміння ефективно працювати в групі, тобто працювати спільно, знаходити загальну позицію шляхом компромісів; здатність передбачати і реалізувати найближчі і довготривалі, прямі і непрямі результати своїх професійних дій, творче відношення до справи, бажання і уміння оцінювати результати своєї праці з погляду суспільного замовлення.

З основних складових професійної підготовки сучасного лікаря має стати навчальний процес, орієнтований на пацієнта. У центрі всієї сучасної медичної освіти постає людина, і не тільки як носій окремих морфологічних структур, фізіологічних процесів, дій і психічних типів поведінки, їх відхилень, а в усій цілісності. Навчання, орієнтоване на пацієнта, – це не лише практична освіта під час безпосередньої взаємодії з хворими, це формування пацієнтоорієнтованої позиції, яка визначає подальшу професійну діяльність у галузі медицини.

Національна система освіти формується в умовах значних зрушень у духовному просторі суспільства, що вимагає від викладачів вносити певні корективи в цілі, завдання та зміст освітнього процесу. Освітній процес у закладі вищої освіти для молодшої людини є періодом не лише активного здобуття знань, пов'язаних із майбутньою професійною діяльністю, а ще й затвердження

фахових пріоритетів і уподобань, остаточного формування світоглядних орієнтирів.

Проаналізувавши закони України «Про вищу освіту», «Про освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», то здійснення освітнього процесу в закладах вищої освіти проходить відповідно до Конституції України, та інших нормативно-правових актів, міжнародних договорів України, укладених в установленому законом порядку, державних стандартів освіти та інших актів законодавства України з питань освіти [2].

Сучасний освітній простір в Україні перебуває в стані турбулентних змін. Цей стан викликаний, з одного боку, активним реформуванням системи вищої медичної освіти Міністерством охорони здоров'я України, з іншого – тим, що Україна все більше інтегрується в європейський економічний та освітньо-науковий простір. Це вимагає від випускників українських закладів вищої медичної освіти все більшої кількості компетентностей. Забезпечення здобуття випускниками необхідної кількості компетентностей стало одним із найважливіших завдань сучасної медичної освіти в Україні.

Сучасна вища медична освіта є необхідною складовою підготовки майбутнього лікаря. Для формування в студентів професійних знань і навичок. Однією з цілей навчального процесу в медичному ЗВО є формування особистості лікаря, який уміє сприймати необхідну інформацію, самостійно здобувати і використовувати її на практиці, розв'язувати складні клінічні завдання.

Список використаних джерел

1. Лазоришинець В. В. Вища медична та фармацевтична освіта України на сучасному етапі. *Матеріали III Всеукраїнської фармацевтичної конференції «Аптека-2008 Осінь»*. 2008. URL: <http://www.slideshare.net/morion/ss-presentation-779442>.
2. Про вищу освіту : Закон України. ВВР України. 2014. № 37/38. Ст. 2004.